

WIADOMOŚCI

GRAFICZNE

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO DRUKARZY I POKREWNYCH ZAWODÓW W POLSCE

ADRES REDAKCJI: ul. Ad. MICKIEWICZA (ZOLIBÓRZ)
Nr. 1. m. 13
ADRES ADMINISTRACJI:
: : BEDNARSKA 24 m. 2. : :

PRZEDPŁATA:
MIESIĘCZNE GROSZY 30
CENA OGŁOSZEŃ:
ZA 1 WIERSZ NONPAREL
JEDNOŁAMOWY GR. 40

PRZEDPŁATĘ PRZESYLAĆ
NA KONTO P. K. O. Nr. 99

Świadczenia.

Dzień 1 lipca to ostatni etap wprowadzenia świadczeń w naszej Organizacji. Na mocy uchwały VII Zjazdu od tego dnia wszyscy członkowie, w wszystkich Okręgach i Oddziałach korzystać mogą ze świadczeń nie tylko w razie braku pracy, strejku, lecz również w razie choroby; wszyscy członkowie zabezpieczają sobie starość, pewną opiekę nad dziećmi i zapomogę rodzinie w razie śmierci, a mianowicie:

Centralne świadczenia dla bezrobotnych od lipca po opłaceniu 26 wkładek tygodniowych wynoszą 2 zł. dziennie, po opłaceniu 156 wkładek — 2 zł. 50 gr. Czas trwania zapomogi określony został na 120 dni. Po wybraniu zapomóg przez 120 dni członek odzyskuje prawo do zapomogi centralnej dopiero po opłaceniu na nowo 26 wkładek. Bezrobotni, którzy przed wybraniem 120-dniowej zapomogi otrzymali pracę, po opłaceniu 13 wkładek, odzyskują pełne prawa do zapomóg.

Chorzy po opłaceniu 26 wkładek tygodniowych otrzymują przez 365 dni po 1 zł. 50 gr. dziennie, a po opłaceniu 156 wkładek — po 2 zł. dziennie.

W razie przesiedlenia się do innej miejscowości, z powodu znalezienia tam pracy, członek otrzymuje zapomogę na koszt przesiedlenia. Wysokość zapomogi zależy od oddalenia miejsca nowego osiedla i od liczby osób w przesiedlającej się rodzinie; zapomoga nie może przewyższać 35-dniowej zapomogi dla bezrobotnych. Prawo do tej zapomogi każdy członek otrzymuje po opłaceniu 26 tyg. wkładek.

W razie stałej niezdolności do pracy członek otrzymuje zapomogę. Członkowie dzielą się na dwie klasy: a) do I klasy należą ci, którzy wstąpili do Związku w pierwszych 5 latach po wypisie; do II klasy pozostali. Członkowie I klasy już po zapłaceniu 260 wkładek tygodniowych otrzymują prawo do 7 zł. tygodniowo. Członkowie II klasy mają prawo do zapomogi po opłaceniu 520 wkładek. Po opłaceniu 520 wkładek członek w obu klasach uzyskuje prawo do 10 zł. 50 gr. tyg.; 780 wkładek daje prawo do 14 zł. 50 gr.; 1040 wkł. — 17 zł. 50 gr.; 1300 wkł. — 21 zł.; 1560 wkł. — 24 zł. 50 gr.; 1820 wkł. — 28 zł.; 2080 wkł. — 31 zł. 50 gr.

Zapomoga pośmiertna wypłacana jest już po wniesieniu 26 wkładek tygodniowych. Wysokość jej zależy od liczby wniesionych wkładek. Po opłaceniu 26 wkładek — 150 zł., po 260 wkł. — 250 zł., po 520 wkł. — 350 zł., po 780 wkł. — 400 zł.; po 1040 wkł. — 500 zł. i na za każde następne 260 wkładek o 150 zł. więcej.

Zapomoga sieroca wynosi: po opłaceniu przez członka 260 wkł. — 12 zł. miesięcznie, po opłaceniu 520 wkł. — 24 zł. miesięcznie. Zapomogi wypłacane są do ukończenia 14 lat.

Do zapomogi podróźnej ma prawo członek po wniesieniu 6 wkładek tygodniowych. Zapomoga ta wypłacana jest tylko podczas

odbywania podróży w celu poszukiwania pracy. Podróżny musi robić co najmniej 20 kilometrów dziennie. Wysokość jej wynosi 2 zł. na dzień; okres jej trwania wynosi 120 dni. Przy częściowym wykorzystaniu okresu zapomogowego podróżny po opłaceniu 6 wkładek odzyskuje prawo do dalszych 120 dni. Jeżeli zaś całkowicie wyczerpie 120, to po opłaceniu 13 wkładek tygodniowych odzyskuje z powrotem pełne prawo do tej zapomogi.

Wysokość zapomogi strejkowej nie jest ściśle oznaczoną, zależną jest od warunków i posiadanych funduszy; najmniej 25 proc. minimum.

Fundusze na te zapomogi pokrywać się będą przez wkładki tygodniowe w wysokości 3 zł. 50 gr. Tymczasowo każdy Okręg, czy Oddział pobiera na swój rachunek wkładki i wypłaca zapomogi. Do Kasy Centralnej przesyłane jest jedynie 15 proc. od tej wkładki, a mianowicie na centralny fundusz administracyjno-organizacyjny — 8 proc., na „Wiad. Graf.” 4 proc. i na rezerwyowy fundusz strejkowy — 3 proc.

Jak widzimy, za pomocą stosunkowo niewielkiej wkładki Związek zapewnia członkom pomoc w najważniejszych prześladowaniach losu.

W organizacjach lwowskiej, krakowskiej, na Śląsku, świadczenia te były już dawniej wprowadzone. Rozszerzenie świadczeń na wszystkie nasze zrzeszenia przeprowadza ujednostajnienie organizacyjne w całym Związku. Jeszcze niezupełne, gdyż w organizacjach lwowskiej i krakowskiej koledzy płacą wyższe wkładki i korzystają z wyższych świadczeń, lecz uczyniono bardzo duże posunięcie w kierunku ujednostajnienia organizacyjnego.

Rozszerzone świadczenia pozwalają Związkowi zawrzeć umowy o wzajemności z organizacjami drukarskimi zagranicą. Zapewni to naszym członkom pomoc taką, jaką mają w kraju, gdy udadzą się zagranicę.

Wprowadzone świadczenia, dając namacalne korzyści członkom, silniej ich wiążą z organizacją, co znów znakomicie wzmacnia organizację, — czyniąc ją więcej zwartą. Jest to więc poważny i dodatni krok naprzód w rozwoju Związku.

A. B.

X Międzynarodowy Zjazd Drukarzy

W dniach od 8 do 13 sierpnia w Paryżu odbędzie się X Zjazd przedstawicieli organizacji drukarskich, zrzeszonych w Sekretarjacie Międzynarodowym Drukarzy. Na porządku dziennym X-ego Zjazdu umieszczono: sprawozdanie z dwuletniej działalności Sekretarjatu, wnioski poszczególnych organizacji, zapomogi podróźne, wzajemność świadczeń, zmiana statutu; następnie rozwój techniczny przemysłu drukarskiego, stan ekonomiczny przemysłu drukarskiego oraz wybory.

Wśród wniosków poszczególnych organizacji znajduje się propozycja kolegów belgijskich, by przy Sekretarjacie utworzyć stałą kasę strejkową. Koledzy belgijscy uważają, że obecny sposób udzielania międzynarodowej pomocy strejkującym organizacjom jest niedostateczny. Proponują, by obciążyć wszystkie zrzeszenia, należące do Sekretarjatu, stałym opodatkowaniem kwartalnym w wysokości 2% od minimum stołecznego (uczyniłoby to dla nas 2.19 gr. na kwartał od członka).

Prawo do pomocy organizacji zyskałyby dopiero 1 stycznia 1931 r.

Obecnie pomoc strejkowa udzielana jest w następujący sposób. Organizacja, przewidując konflikt obejmujący całe państwo lub część, zawiadamia o tem Sekretarjat załączając wszelkie dane. Sekretarjat ze swej strony poddaje do rozpatrzenia sam konflikt i szanse jego powodzenia wszystkim zrzeszonym organizacjom. Organizacje głosują, czy konflikt poprą w razie potrzeby. W razie zagłosowania poparcia (co prawie zawsze ma miejsce) Sekretarjat rozdziela na poszczególne zrzeszenia sumy, niezbędne dla pomocy finansowej. Wobec wielkiej liczby zrzeszonych sumy przypadające na poszczególne członka są nie wielkie i zazwyczaj pokrywane bywają bezpośrednio z funduszy organizacyjnych bez uciekania się do opodatkowań członków.

Projekty utworzenia kasy strejkowej były już składane na poprzednich zjazdach, lecz zostały odrzucone. Sekretarjat przewiduje, że i obecnie projekt ten nie przejdzie, gdyż obciążałby poważnie budżety poszczególnych zrzeszeń. Sekretarjat proponuje utworzenie pewnego rezerwowego funduszu, któryby umożliwił Sekretarjatu wypłacanie pierwszej raty strejkowej.

Związek drukarzy austriackich wystąpił z wnioskiem, by zapomogi podróźne wypłacane były na koszt tej organizacji, w której podróżny nabył prawa. Koledzy austriaccy zaznaczają, iż obecnie podróże w celach kształcenia zawodowego lub poszukiwania pracy straciły swój pierwotny dodatni charakter. Obecnie w wielu państwach są wprowadzone utrudnienia paszportowe lub ograniczenia dla obcokrajowców przy obejmowaniu pracy. Następnie podróżni kierują się przeważnie tam, gdzie jest coś ciekawego lub pięknego do zobaczenia. Z tych powodów związek austriacki wnosi poprawki do przepisów zapomogowych w podróży.

Rada Sekretarjatu bierze pod uwagę słuszne zarzuty kolegów austriackich, przypomina jednak, że viaticum (prawo do zapomóg podróźnych) jest najbardziej widomą oznaką międzynarodowej solidarności drukarzy, zbliża ze sobą drukarzy poszczególnych narodowości, sprzyja wyrobieniu organizacyjnemu i technicznemu. Z tych względów winno być utrzymane. Decyzję w tej sprawie pozostawia Zjazdowi.

Drugi wniosek kolegów austriackich zmierzają do większego niż dotąd nacisku, by wszystkie zrzeszenia zawarły pomiędzy sobą umowy o wzajemności świadczeń.

Koledzy węgierscy proponują, by każda organizacja obowiązana była składać dane statystyczne i cennikowe do Sekretariatu, który je ogłosi drukiem. Do tej pory tego rodzaju dane składane były „dobrowolnie”. Wniosek węgierski nie wprowadza nic nowego.

Zmiany statutu Sekretariatu nie nastęrczą wielkich dyskusyj, gdyż są to poprawki, wynikające z powziętych uchwał. Jako punkt nowy proponowany jest dodatek, by w zadaniach Sekretariatu umieścić: dążenie do ujednostajnienia umów cennikowych w poszczególnych państwach, oraz dążenie do ograniczenia wymiany układów pod wszelkimi postaciami.

W Zjeździe wezmą udział organizacje drukarzy 22 państw. Poza tym zaproszeni zostaną jako goście przedstawiciele Międzynarodowej Organizacji Związkowej (Amsterdam), Międzynarodowego Biura Pracy, Sekretariatów Międzynarodowych Litografów i Introligatorów; poza tym zaproszeni zostaną przedstawiciele niektórych organizacji drukarskich, nie należących jeszcze do Sekretariatu.

Z Życia Organizacji Z Okręgu Krakowskiego

Protokół z VIII posiedzenia Zarządu, które odbyło się w czwartek dnia 9 czerwca 1927 r., przy komplecie członków. Kol. Feliks Jabłoński, zast. przewodn., otwierając obrady, zawiadania Wydział, że z powodu choroby prezesa, kol. J. Kożucha, oraz jego rezygnacji z przewodnictwa, prowadzić będzie obrady. Po odczytaniu protokołu z VI posiedzenia i przyjęciu do wiadomości — kol. F. Jabłoński, zast. przew., złożył sprawozdanie ze spraw w międzyczasie wynikłych i załatwionych, poczem omówił sprawę kolegów z „Il. K. L.”, polecił odczytać list zarządu drukarni z dnia 31 b. r. oraz list organizacji lwowskiej zawiadaniającej o stosunkach gazetowych składaczy i warunkach pracy i płacy. Po obszernej dyskusji, w której głos zabierali wszyscy prawie członkowie Wydziału, postanowiono zwołać na niedzielę dnia 12 czerwca b. r. posiedzenie kolegów pracujących w drukarni „Il. Kurjera Codziennego”.

Następnie kol. F. Jabłoński zawiadomił Wydział, że w N. Sączu wybuchł zatarg z powodu nieregularnej wypłaty, który po półdnie przerwie w pracy został zażegnany po uwzględnieniu życzeń kolegów tamże pracujących.

Przyjęto do wiadomości podpisanie umowy cennikowej przez p. Ryglewicza, właściciela drukarni w Krynicy.

Odczytano list prezesa, kol. Jana Kożucha ze zgłoszeniem swojej rezygnacji z mandatu przewodniczącego i po dyskusji przyjęto do wiadomości.

Kol. zast. przewodn. zawiadomił Wydział że wpłynęło zaproszenie od Organizacji drukarzy wileńskich na uroczystość połączenia Związków; wysłano odpowiedni list.

Odczytano pismo z Centrali z 3.V.1927, L. 198 z zawiadomieniem o odbyć się mającej konferencji dnia 3 lipca b. r.

Do Związku zostali przyjęci: Jaśko Adam, składacz, za wpisem; Woszczyzna Jan, składacz — za wpisem i oględzinami lekarsk.; Czapkiewicz Marjan, fot.-retuszer, cynk., za wpisem i oględzinami lekarsk. Na listę bezkondycyjnych przyjęto kol. Wł. Skrzyniarza. Wykreślono ze Związku kol. Wł. Suchonia z powodu zalegania z wkładkami. Kol. Fr. Nowogródzkiemu zezwolono nadpłacić zaległe wkładki z zastrzeżeniem, że prawa do zapomóg uzyska po wyrównaniu zaległości. Przyjęto do wiadomości sprawozdanie, kie-

rownika Biura Pośredn. Pracy, kol. Butwina, za ubiegły miesiąc. Po omówieniu innych różnych spraw związkowych — zamknął kol. F. Jabłoński posiedzenie po godz. 10-ej wieczór.

Z Oddziału Piotrkowskiego

W dniu 24 kwietnia 1927 r. odbyło się doroczne Walne Zebranie Członków — Oddziału w Piotrkowie, przy współudziale Delegatów: Zarządu Głównego — kol. Wł. Szczuckiego i Okręgu Łódzkiego — Wł. Przedmojskiego.

Zagaił Zebranie przewodniczący — kol. Kunka, zapraszając na przewodniczącego kol. Wesołowskiego, a na sekretarza kol. Branica Adolfa.

Kol. Kowalczyk odczytał protokół z poprzedniego rocznego zebrania, który zebrani przyjęli.

Kol. Szczucki, Delegat Zarz. Głównego, wygłosił referat o sytuacji organizacyjnej. Referent, omawiając stan obecny ruchu zawodowego w ogóle i Związku Drukarzy zaznacza, że VII Zjazd Drukarzy najwięcej zdziałał w dziale świadczeń, jak: podróże, choroby, inwalidztwa, sierot, bezrobocia i t. p. Podkreślił szczególnie znaczenie zapomóg podróźnych, dla młodych kolegów, którzy mają możliwość przenoszenia się z miejsca na miejsce — mają możliwość tem samem pogłębiania swej wiedzy fachowej i horyzontu myślenia.

Nad referatem wywiązała się dyskusja, w której kol. Przedmojski, omawiał dobre strony i korzyści organizacji — nawołując do solidarności organizacyjnej. Kol. Chmielewski zwraca się zapytaniem do referenta w sprawie świadczeń państwowych. Kol. Słowiński porusza kwestję zapomóg sierotom, która obowiązywać ma tylko do 14 roku życia. Referent udzielił wyczerpujących wyjaśnień.

Sprawozdanie Zarządu za rok 1926 przedłożył kol. Kowalczyk.

Rok sprawozdawczy był jednym z najcięższych pod względem gospodarczym. Praca Zarządu skupiała się na podtrzymaniu ducha organizacyjnego wśród Członków i na stałej wyteżonej pracy — utrzymaniu osiągniętego minimum, na które uczyniony był zamach; dążono do zniesienia minimum z 62.50 zł. na 50 zł. tygodniowo i zniesienia zapłaty za święta. Solidarność kolegów i wielka wytrwałość bezrobotnych, którzy mimo przeżywanego kryzysu nie pokusili się zaoliarować swej pracy za niższe warunki, ułatwiła walkę z niskowemi planami.

Równocześnie zaznaczyć należy, że pomoc bezrobotnym okazywała tylko część kolegów, lojalni, którzy, doceniając ważność położenia, spieszyli Organizacji z pomocą, płacąc regularnie wkładki i nałożone opodatkowania. Natomiast pozostali wykazali zupełny zanik poczucia organizacyjnego, nie płacąc wkładek i opodatkowań; stawiło to Zarząd niejednokrotnie w bardzo kłopotliwym położeniu, gdyż częstokroć nie wystarczało funduszy na pokrycie zapomóg.

Zarząd czynił wszelkie możliwe zabiegi, aby opieszłych członków skłonić do płacenia wkładek i opodatkowań — jednak bezskutecznie. Zmuszony był za niepodporządkowanie się — mimo nawoływań — skreślić z listy członków.

Zapomóg bezkondycyjnym wypłacono za dni 1.510 na sumę 2.072 zł.

W ciężkich chwilach szerczącego się bezrobocia, Zarząd, nie widząc możliwości zaspokojenia głodu braku pracy, rozpoczął kroki w kierunku wyszukania nowych warsztatów pracy, co w pewnej mierze osiągnął.

Kol. Kowalczyk, kończąc sprawozdanie Zarządu, apeluje do członków, by jednoczyli się i szli zawsze drogą organizacyjną.

Sprawozdanie kasowe: Saldo z r. 1925 — 531.60 zł., wkładki I kat. — 1.722 zł., II kat. — 246 zł., III kat. — 209,60, razem wkładki 2.177,60 zł.; opodatkowanie: I kat. 401.10 zł., II kat. 34.90 zł.; wpisy 3.20 zł.; kara na bibliotekę 5 zł.; procent od pożyczek 2.40 zł. Razem przychód 2.624.20 zł. Rozchód: Zapomogi bezkondycyjnym 2,072 zł., na r-k zaległych wkładek do Centrali 200 zł., administracja, remont lokalu, zapomogi podróźne, wyjazd delegatów i inne 289.70 zł., gotówką u skarbnika 62.50. Razem 2,624.20 zł.

Z cyfr powyższych widzimy, że bardzo znikomą sumę, bo zaledwie 289.70 zł. Zarząd rozchodził na prowadzenie Organizacji, stosując najdalej idącą oszczędność.

Kol. Chmielewski imieniem Komisji Rewizyjnej stwierdził, że kasa i książki są w należytym porządku. Zgłosił dwa wnioski:

1) Wynagrodzenie Skarbnikowi za prowadzenie ksiąg w wysokości — procentu przeznaczanego przez Centralę na administrację Oddziału.

2) Zarządowi jako wynagrodzenie za pracę 50 zł. jednorazowo.

Nad sprawozdaniami wywiązała się dyskusja, w której zabierali głos kol.: Słowiński, Branica A. del. Okr. Przedmojski, Chmielewski, Kowalczyk, jako sprawozdawca i inni. Po dyskusji uchwalono wnioski kol. Chmielewskiego, i przyjęto sprawozdanie do zatwierdzającej wiadomości, wyrażając votum zaufania Zarządowi.

Kol. Chmielewski omawia połączenie się z Okr. Łódzkim, zwaraca uwagę na gwarancję otrzymania zapomóg po nabyciu pełnych praw członkowskich.

Delegat kol. Przedmojski w odpowiedzi zaznacza, że Okręg Łódź daje wszelką gwarancję koleżeńskości i wypełnienia obowiązków na siebie przyjętych.

Ze względu na spóźnioną porę, gdyż na 7-mą zapowiadany był bankiet, zebranie na tem zakończone, odkładając dalszy ciąg porządku do nast. zebrania.

W dniu 9 maja odbyło się dokończenie Walnego Zebrania. Przewodniczący i sekretarz — ci co pierwotnie.

Przed przystąpieniem do obrad kol. Branica A. zgłosił wniosek wstawienia do porządku dziennego obniżenie wkładek czł., którą to sprawę później zreferował, motywując swój wniosek, zmniejszeniem się ilości bezrobotnych, jak również dania możliwości zalegającym spłacenia swych długów. W sprawie tej przeciwstawił się kol. Kowalczyk, wywodził swoje poparcie cyfrowemi danemi, które wyjaśniają o niemożności obniżenia wkładek. Na wniosek kol. Chmielewskiego, sprawę tę przekazano przyszłemu Zarządowi do rozpatrzenia.

Sprawę wygaśnięcia umowy cennikowej, referował kol. Kowalczyk. Uchwalono odpowiedni wniosek.

Do Zarządu wybrani zostali kol.: Kowalczyk, Chmielewski, Jakubowicz, Kunka i Zimny.

Do Komisji Rewizyjnej kol.: Słowiński, Branica Józef i Branica Adolf.

W wolnych wnioskach odczytano list Okręgu Łódź w sprawie połączenia i inne drobne sprawy. Na tem zebranie zakończono.

Nowowybrany Zarząd odbył pierwsze swe zebranie w dn. 20 maja, na którym ukonstytuował się następująco: Przewodniczący: Kunka Stefan; Sekretarz — Chmielewski Franciszek; Skarbnik — Kowalczyk Edward; zast. sekret. — Zimny Antoni i zast. skarbn. — Jakubowicz Fiszel.

Z Okręgu Warszawskiego

Z Komisji Kulturalno-Oświatowej.

W dniu 14.VI.27, odbyło się pierwsze po wyborach posiedzenie Komisji Kulturalno-Oświatowej, Okręgu Warszawskiego. Posiedzenie zajął kol. Miłobędzki, odczytał rezolucję kol. Szczepańskiego z mandatu członka Komisji, poczem przystąpiono do wyboru prezydium i rozdzielenia funkcji. Przewodniczącym Komisji wybrano kolegę Domańskiego Aleksandra, zastępcą — kol. Skrzyńskiego Aleksandra (wszedł do Komisji z ramienia Zarządu). Sekretarzem Komisji wybrano kol. Kantorka Leona, zastępcą — kol. Adamka Marjana, skarbnikiem — kol. Miłobędzkiego Aleksandra, zastępcą — kolegę Dąbrowskiego Saturnina, bibliotekarzami — kol. Miłobędzkiego, Trubaczka i Kantorka. Łącznikiem między Komisją a Orkiestrą Mandolinistów wybrano kol. Dąbrowskiego, zastępcą — kol. Adamka, Kierownikiem Chóru z ramienia Komisji kol. Miałana. Do podkomisji odczytowej weszli koledzy: Domański, Pytlakowski i Kantorek.

Na wniosek kol. Pytlakowskiego, po dłuższej dyskusji postanowiono urządzić Czytelnię czasopism. Czynną ona będzie we wtorki, środy i piątki od godz. 6 do 8 wieczorem. Opłata 20 groszy miesięcznie. Czytelnia otwarta zostanie w dn. 1 lipca r. b. Blizsze szczegóły i zapisywanie się w bibliotece. Katalog czasopism będzie wywieszony w lokalu Związku.

Następnie postanowiono urządzić wycieczki krajoznawcze. Najbliższą do Czerska, odbędzie się prawdopodobnie w dn. 10 lipca r. b. Blizsze szczegóły będą podane do wiadomości za pomocą ulotek.

Pozatem poruszono sprawę zorganizowania Koła Sportowego Drukarzy. Prace w toku.

Rozpoczynając swą działalność, Komisja Kulturalno-Oświatowa zwraca się do Kolegów z prośbą, o popieranie wszelkich Jej poczynań i urządzanych imprez, jak również o ofiarowanie Bibliotece i Czytelnii książek i czasopism.

Pozatem Komisja Kulturalno-Oświatowa wzywa wszystkich członków Biblioteki Związkowej, jak i byłego Związku z Elektoralnej do zwrotu wypożyczonych i przetrzymywanych książek w ciągu miesiąca lipca. Po tym terminie nazwiska tych, którzy książki nie zwrócą, zostaną opublikowane w „Wiadomościach Graficznych” a prócz tego będą przedsięwzięte wszelkie środki, będące w rozporządzeniu Związku.

Z Okręgu Wileńskiego

Ogólne Zebranie.

Dnia 3.VI b. r. odbyło się Ogólne Zebranie członków Okręgu Wileńskiego, z nast. porządkiem dziennym: 1) Sprawozdanie Zarządu, 2) Sprawozdanie kasowe, 3) Sprawozdanie Sekretariatu i Biura pośr. pracy, 4) Wybory Zarządu, komisji rewizyjnej, kom. kult.-oświat., komisji rozjemczej i kwalifikacyjnej i 5) Wolne wnioski.

Przewodniczy kol. Paszkiewicz, sekretarzuje kol. Wołochowicz.

Do pierwszego punktu porządku dziennego zabrał głos kol. Babiarz:

„Pomyślna konjunktura na rynku pracy umożliwiła Zarządowi w okresie sprawozdawczym zająć się sprawami organizacyjnymi. Największym sukcesem w działalności Zarządu jest fakt połączenia się b. „Polskiego Związku Graficznego” z okręgiem Wileńskim. Zarząd dołożył wszelkich starań, aby dojść do porozumienia i połączenia, a starania te przy dobrej woli obu stron uwieńczono zostały pomyślnym skutkiem i

dzisiaj znowu stanowimy na terenie Wilna jeden silny Związek.

Połączenie pociągnęło za sobą konieczność wynajęcia większego lokalu, gdzie mogłyby się odbywać Zebrania, próby chóru i nowozałożonej przez Związek Orkiestry Mandolinowej. Lokal taki wynajęliśmy i zakupiliśmy fortepian oraz konieczny inwentarz.

Drugim ważnym sukcesem dotychczasowego Zarządu było uzyskanie 17 i pół procentowej podwyżki płac. Opór właścicieli był bardzo silny — jednakże po długich pertraktacjach doszliśmy do porozumienia bez strejku, na jaki zanośiło się. Pozatem Zarząd załatwił szereg mniejszych konfliktów, w których przeważnie uwzględnione zostały nasze żądania.

Sprawozdanie z działalności zarządu przyjęto do wiadomości.

Również przyjęto do wiadomości sprawozdanie kasowe przedłożone przez kol. Markuszewskiego, które za czas od 1.I. do 31.V. 1927 r. wykazało w przychodach 6.613 zł. 55 gr., w rozchodach 4.175 zł. 30 gr. Saldo na 1.VI — 2.438 zł. 25 gr.

W sprawie zalegania z wkładkami uchwalono wniosek Zarządu, aby zaległości te były bezwzględnie ściągane, a wykonanie tej uchwały polecono przyszłemu Zarządowi.

Sprawozdanie Sekretariatu i Biura pośr. pracy, złożone przez kol. Kiwiszę, przyjęto do wiadomości.

Następnie dokonano wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli kol. kol. Babiarz, Dawdo, Kiwiszo, Markuszewski, Niholm, Paszkiewicz, Siemaszko, Stankiewicz Aug., Stankiewicz St., Wotejko Gustaw, zastępcy: Wasilewski Ign., Piekarski, Zyliński, Do Komisji rewizyjnej weszli kol. kol.: Wieromij, Piórewicz, Wasilewski Józef. Dokonano również wyboru do innych komisji.

Po załatwieniu kilku wolnych wniosków kol. przewodniczący zamknął zebranie, zywając ogół do solidarności i wspólnej pracy.

Na posiedzeniu w dniu 8.VI Zarząd ukonstytuował się w następujący sposób: prezes kol. Babiarz, zastępcą — kol. Paszkiewicz, sekretarz — kol. Kiwiszo, skarbnik — kol. Markuszewski, członkowie zarządu kol. kol. Dawdo, Niholm, Siemaszko, Stankiewicz Aug., Stankiewicz St., Wotejko Gustaw.

Akademja połączeniowa.

Dnia 5 czerwca odbyła się w nowym lokalu Związku przy bardzo licznych udziałach kolegów, ich rodzin i zaproszonych gości, uroczysta Akademja z okazji połączenia się na terenie naszego Okręgu dwu organizacji drukarskich w jedną całość. Uroczystość rozpoczęła o godz. 9-ej wiecz. prezes kol. Babiarz, witając delegata Zarządu Głównego, kol. Gottschalka, delegatów Wil. Okr. Związku Robotników drukarskich, kol. kol. Rubanienkę i Ciarę oraz innych delegatów i gości. W przemówieniu wstępnym kol. Babiarz streścił cel i charakter uroczystości, zaznaczając, że jest ona wyrazem radości kolegów wileńskich z dokonanego dzieła połączenia i chęci wspólnej pracy dla dobra organizacji i jej członków.

Kol. Gottschalk, witając w imieniu Zarządu Głównego i Okręgu Warsz. Okręg Wileński, wyraził radość kolegów warszawskich z połączenia się związków wileńskich i wskazał na korzyści, jakie daje silna organizacja i wprowadzone świadczenia dla członków i ich rodzin. W końcu wzywał kolegów do energicznej pracy nad budową silnej organizacji i do regularnego opłacania składek.

Powitania i przemówienia wygłosili również kol. kol.: Rubanienko i Ciarę w imieniu Okr. Wil. Zw. Rob. Druk.

W końcu przemówił kol. Paszkiewicz, a

kol. Babiarz odczytał listy gratulacyjne od Okr. Krakowskiego i właściciela drukarni posła Zwierzyńskiego, oraz depeşe od Okręgów i Oddziałów z Bydgoszczy, Grodna, Grudziądza, Lwowa, Łodzi, Poznania, Piotrkowa, Sosnowca, Katowic, Torunia, Warszawy i od kol. Szczuckiego z Warszawy — na czem zakończono I część Akademji.

Przemówienia i depeşe witane były przez zebranych gorącymi oklaskami.

Część koncertową Akademji rozpoczął Chór drukarzy, który wykonał pod batutą ob. Miłodeckiego: „Marsz drukarzy”, „Wędrowni śpiewacy”, „Sztandary polskie w Kremlu” i „Krakowiak” Kazury. Chór doznał entuzjastycznego przyjęcia przez zebranych i zmuszony był na ogólne żądanie wykonać szereg pieśni nadprogramowych.

Artysta skrzypek, ob. Kordecki, odegrał piękne solo na skrzypcach, a kol. Orzeszko odśpiewał szereg pieśni i romansów przy akompaniamencie ob. Pac-Pomarnackiego.

Założona niedawno przy Związku Orkiestra Mandolinistów odegrała pod batutą ob. Kordeckiego kilka utworów, zdobywając sobie uznanie zebranych, wyrażone hucznymi oklaskami.

Po skończonym koncercie kol. Babiarz w imieniu Związku wyraził gorące podziękowanie ob. Miłodeckiemu, dyrygentowi Chóru i ob. Kordeckiemu, dyrygentowi Orkiestry — za bezinteresowną i pełną poświęcenia pracę, oraz tym wszystkim, którzy przyczynili się do uświetnienia dzieła koncertowego.

Akademja odbyła się przy bardzo podniosłym nastroju zebranych i pozostawiła po sobie niezatarte wspomnienie.

Po akademji odbyła się zabawa towarzyska, przeplatana produkcjami chóru i orkiestry, która przeciągnęła się do godz. 4-ej rano.

Zatarg w drukarniach wileńskich. Wskutek systematycznego wstrzymywania wypłat przez drukarnię Mejlachowicza, pracujący tam koledzy porzucili pracę, a pretensje swoje skierowali na drogę sądową. Drukarnia od kilku tygodni jest nieczynna. Również w drukarni „Samopomocy” wybuchł zatarg. Wobec możliwości werbowania do Wilna pracowników z innych Okręgów — przestrzegamy wszystkich kolegów, ażeby bez porozumienia się z Okr. Wileńskim pracy nie przyjmowali.

Gwałcenie ustawy urlopowej.

Ustawa z dnia 16 maja 1922 roku zupełnie wyraźnie przyznaje wszystkim pracownikom powyżej lat 18 prawo do urlopu: po przepracowaniu jednego roku 8 dni, po przepracowaniu lat trzech — 15 dni całkowicie płatnych. Pracownicy młodociani, poniżej lat 18, po roku mają prawo do 14 dni urlopu.

Oczywiście, znajdowali się przedsiębiorcy, którzy tendencyjnie i fałszywie wyjaśniając poszczególne ustępy tej ustawy, starali się obciążyć robotnikom przysługujący im wypoczynek, skracając czas urlopu, lub usiłując nie płacić za przypadające w czasie urlopu niedziele i święta. Sądy, do których odwołał się pracownicy, zmusiły przedsiębiorców, fałszywie wyjaśniających i stosujących ustawę o urlopiach, do przestrzegania przepisów tej ustawy.

Sąd Najwyższy, ostateczna instancja, w dniu 20 grudnia 1923 r. wyjaśnił

„że, na mocy przepisów ustawy z dnia 16 maja 1922 r. pracownicy przemysłowi i handlowi, korzystający z zastrzeżonych w tej ustawie 8, 14 i 15-dniowych urlopów, mają prawo, do wynagrodzenia i za-

przypadające w czasie tych urlopów dni niedzielne i świąteczne".

Wyjaśnienie to jest zupełnie jasne. Jest ono nietylko jasne, lecz i znane przedsiębiorcom, a zwłaszcza właścicielom drukarni, gdyż niejednokrotnie było publikowane w prasie zawodowej. Mimo to jeszcze w roku bieżącym Stowarzyszenie Właścicieli Drukarni w Poznańskim usiłuje łamać ustawę o urlopach, rozsyłając listy, iż za święta i niedziele, przypadające w czasie urlopu, płacić nie należy. Udają przytem naiwnych, powołując się na jakiś wyrok sądu w Poznańskim, udają naiwnych, którzy nie wiedzą, iż Sąd Najwyższy znosi wyrok sądów pokojowych i okręgowych.

Rozumiemy, iż każdy właściciel dąży do jak najniższej zapłaty robotnikowi; ale są pewne granice. Łamanie prawa nie licuje z godnością Stowarzyszenia.

Dziwi nas stanowisko Inspektoratu Pracy w Poznaniu, który nie zdobył się na wskazanie właściwej drogi Stowarzyszeniu, mimo iż przedstawiciele pracowników o to się doń zwracali.

Ze swej strony przestrzegamy, że winni przekroczenia przepisów ustawy urlopowej podlegają karze do 100 zł. lub karze aresztu do jednego miesiąca.

Z chwili

Każdy gabinet w Polsce obiecywał poprawę bytu szerokim masom ludności. Obiecywano pracującym tania żywność i tanie towary, bezrobotnym pracę i rzeczywistą pomoc, bezdomnym budowę nowych domów, bezrolnym ziemię i t. p. Wzamiem żądano spokoju, cierpliwości i pracy za głodowe zarobki.

Gabinety zmieniały się, ale nie zmieniały się warunki bytu ludności utrzymującej się z pracy.

Obecny gabinet „sanacyjny“ również obiecywał lepsze warunki bytu masom pracującym, lecz również obietnic nie spełnił. Drożyzna podczas ostatniego roku wzrosła, zboże wywieziono, ruch budowlany ciągle istnieje w projektach, płace robotnicze mimo wzrastającej drożyzny nie podnoszą się.

Z tych powodów należy z uznaniem powitać wnioski, złożone przez P. P. S. w Sejmie w dn. w dn. 20 czerwca, a wzywające rząd do wstąpienia na drogę poprawy bytu szerokich mas.

Oto wnioski.

Wysoki Sejm uchwalić raczy: Sejm wzywa Rząd:

1) do przywrócenia od 1 lipca r. b. ruchomej mnożnej w stosunku do płac pracowników państwowych i państwowych zakładów przemysłowych, biorąc za punkt wyjścia płacę podwyższoną, stosownie do wzrostu drożyzny; do stosowania przy zatargach o płace w przemyśle i handlu zasady podniesienia płac przynajmniej do poziomu wzrostu drożyzny i stosowania ruchomej skali płacy;

do rozszerzenia notowań i badań statystycznych na dziedzinę zarobków realnych.

2) Sejm wzywa Rząd:

do wydania rozporządzenia, zakazującego wywóz zbóż chlebowych aż do chwili całkowitego wyjaśnienia rezultatów zbiorów tegorocznych oraz regulującego ewentualny eksport zbóż w zakresie ilości i terminów, dozwolonego wywozu;

do przedłożenia Sejmowi w ciągu 10 dni projektu ustawy o stałej rezerwie zbożowej, zabezpieczającej rynek przed wstrząsami, spowodowanymi brakiem zboża;

do poparcia hodowlanej gospodarki wiejskiej ze szczególnem uwzględnieniem organizacji spółdzielczych drobnych rolników.

3) Sejm wzywa Rząd:

do przedłożenia Sejmowi w ciągu 14 dni sprawozdania z wykonania reformy rolnej z wyłączeniem przyczyn, hamujących postępy upełnorolnienia gospodarstw karłowatych i nadawania ziemi włościanom bezrolnym i robotnikom rolnym.

4) Sejm wzywa Rząd:

do przedłożenia Sejmowi w ciągu 14 dni projektu ustawy o rządowej kontroli — przy udziale przedstawicieli robotników i spóżywców — działalności karteli i gospodarczych zrzeszeń producentów i pośredników.

5) Sejm wzywa Rząd:

do złożenia Sejmowi w ciągu 10 dni sprawozdania z akcji pomocy bezrobotnym oraz planu zlikwidowania klęski bezrobocia i wyników dotychczasowej akcji w tym zakresie; do rozszerzenia norm zapomogowych dla bezrobotnych i nieredukowania akcji zapomogowej.

6) Sejm wzywa Rząd:

do przedłożenia Sejmowi w ciągu 10 dni sprawozdania z dotychczasowej akcji budowlanej Rządu oraz planów w tym zakresie na najbliższą przyszłość ze specjalnem uwzględnieniem sprawy budowy tanich mieszkań dla robotników i pracowników;

do przedłożenia Sejmowi sprawozdania z wykonania planów robót inwestycyjnych (elewatory, rzeźnie miejskie, piekarnie mechaniczne i t. p.), zapowiadanych wielokrotnie przez Rząd, między innymi w dniu 19.VII z. r. w mowie p. premiera Bartla.

7) Sejm wzywa Rząd:

do wstrzymania wszelkich podwyżek kormonego od mieszkań 1, 2 i 3-izbowych.

Wnioski te proletarjat polski, przemysłowcy i rolny, popiera z całą stanowczością, gdyż różne warunki, w jakich żyje, stają się już niedozniesienia.

Z Francji.

Zastój w kraju zmusza setki tysięcy robotników polskich do szukania pracy poza granicami kraju. Z pośród państw europejskich Francja zatrudnia największą liczbę robotników polaków. Wielka liczba robotników polaków we Francji (z górą pół miliona) stworzyła tam piśmiennictwo polskie. To znów z kolei potrzebuje składaczy polaków, sprowadza ich z kraju.

O życiu drukarzy polaków we Francji otrzymaliśmy wyczerpujące dane. Nie możemy przytoczyć ich w całości, gdyż zawiele miejsca zajęły by. Podamy je w streszczeniu.

Każdy robotnik obcokrajowiec, a więc i drukarz, po przybyciu do Francji musi wyrobić sobie dokument francuski, zwany „carte indétitè“. Sprawia to wiele trudności, chodzenia, kłopotów; kto sam nie umie po francusku, musi znaleźć sobie tłumacza. To jest pierwsza nieprzyjemność.

Stosunek kierowników w zakładzie do świeżo przyjętego obcokrajowca jest najzupełniej nieżyczliwy. Wymagania są bardzo wielkie, a system pracy, materiały, urządzenie drukarni pozostawiają wiele do życzenia.

Przy najmniejszym opóźnieniu lub niedokładności w pracy obcokrajowca spotyka cały potok złorzeczeń, nadobitkę w języku dla niego niezrozumiałym. Nie może się bronić, gdyż nie wie dokładnie, co mu zarzucają, czego chcą. Jednak z tonu, z ge-

stów domyśla się, iż mu złorzeczą. Jest to bardzo bolesne.

Kierownicy z całą bezwzględnością napadają na pracownika obcokrajowca, gdyż jest on bezbronny. Nie tylko, że nie umie odpowiedzieć, lecz poza tem grozi mu w każdej chwili utrata miejsca; wówczas musi wracać do kraju, a gdy nie ma za co, to skazany jest na żebranie, gdyż roboty nigdzie nie otrzyma. Wiedzą o tem kierownicy i właściciele zakładów i dlatego wprost znęcają się.

Warunki pracy są marne. Praca trwa 8 godzin dziennie, 48 tygodniowo. Płacą za to 40 fr. dziennie; linotypiści 49 fr. Drożyzna jest tak wielka, iż skromne utrzymanie pochłania całą tygodniówkę. Bardzo trudno jest coś odłożyć na czarną godzinę lub powrót do kraju.

Pomocy robotnik nie ma znikąd. Miejskowe związki, a także i drukarski, są słabe. Nie mają siły bronić na każdym kroku interesów robotników. Poza tem daje się zauważyć pewną nieufność do obcokrajowców. Wprost wyczuwa się, iż francuscy koledzy nie dowierzają nam. Obawiają się, iż w razie zatargu, my ich miejsca obejmemy.

Warunki są więc bardzo ciężkie i nikomu nie radzimy udawać się tu po zarobek. Gdyby kogoś angażowano, niech się dobrze namyśli i poradzi się organizacji we własnym kraju, czy ma jechać. W przeciwnym razie bardzo będzie żałować nieogłędnego wyjazdu.

Bardzo jest źle. Ale my tu ręk nie opuszczamy. Organizujemy się między sobą i z kolegami francuskimi. Staramy się uzyskać ich zaufanie, staramy się ich przekonać, że zawsze z nimi ręką w rękę pójdziemy. Niezależnie od tego, staramy się poprawić nasze warunki pracy.

Ręk nie załamujemy, lecz pracujemy nad polepszeniem swego bytu. Wierzmy, iż nam to się uda.

Różne.

Djablik drukarski sprawokował w poprzednim numerze w sprawozdaniu z zebrania ogólnego w Warszawie błąd. Mianowicie wydrukowano, iż kol. Korala proponował, by sekretarzowi Okręgu Warszawskiego płacić 80 zł. na miesiąc. A naprawdę, to kol. Korala te 80 zł. przeznaczał na tydzień.

Kol. Paszkowi odpowiadamy, iż Sprawozdanie jeszcze nie wydrukowane. Streszczenie znajdziecie w Nr. 19 i 20 „Wiadomości Graficznych“, z roku ubiegłego.

PODRECZNIK DLA ZECERÓW.

Cena 5 zł.

PODRECZNIK KALKULACJI ROBÓT DUKARSKICH.

Cena 10 zł.

Opracował Roman Mathia.

Do nabycia u autora: Warszawa, ul. Bednarska Nr. 9, telefon Nr. 216-54. Konto w P. K. O. Nr. 10.639.

HISTORIA DUKARŃ I STOW. DUKARSKICH WE LWOWIE

WYDANA PRZEZ STOWARZYSZENIE Z OKAZJI 50-LECIA „OGNISKA“, OBEJMUJE 252 STR. DRUKU. FORM. 4°; UPIEKSZONA JEST SZEREGIEM ZDJĘĆ FOTOGRAFICZNYCH.

CENA EGZEMPLARZA 20 ZŁOTYCH

DO NABYCIA W SEKRETARJACIE STOW. „OGNISKA“, LWÓW, PIEKARSKA 18. I. P.